

Rozhovor s pamětníkem

Identifikace pamětníka:

- Pohlaví: Muž
- Věk: 41 let
- Původ: Čech
- Přibližné bydliště: Česká Lípa
- Vzdělání: středoškolské

Jak jste vnímal své zkušenosti před rokem 1989? Kladně, či záporně?

Mé zkušenosti v té době byly v podstatě neutrální, protože člověk nějakým způsobem žije, vyrůstá, má zde přátele, a spíš to byl, dá se říci, neutrální přístup, kdy nějakým způsobem jsem; tomu člověk ani nevěří, že to dál může spět, a když člověk byl například na střední škole, dělal si z toho režimu srandu, dělal si srandu z prvomájových průvodů a bral to nějakým způsobem jako něco, co musí být, a v podstatě ta nedůvěra tam převládla. Jako každý v té době člověk chodil do jiskriček, do Pionýra a do Svazu mládeže, ale aktivně nevystupoval, bylo to součást něčeho, z čeho musel být a žít.

Sledoval jste revoluční události v průběhu roku 1989?

No, tak jako většina lidí člověk sledoval situaci v ostatních zemích, to znamená v Maďarsku, Polsku. Vlastně ty změny poslouchal, co se odehrávalo ve Svobodné Evropě nebo v Hlasu Ameriky, a když se začala měnit situace v NDR, tak začal přemýšlet o tom, že to je u nás neúnosný, protože byla série velkých demonstrací, a to byl rok 1989, Palachův týden, v 89. pak to byly události v srpnu na výročí okupace, a zde už byly velké represivní akce stávajícího režimu na potlačení těchto demonstrací, takže člověk si říkal, že stav tady už je neudržitelný, a když z NDR začali hromadně lidé utíkat přes Maďarsko a pražskou ambasádu do Západního Německa, tak člověk spíše čekal, kdy u nás k tomu dojde.

A očekával jste, jak to dopadne?

Myslel jsem si, že to musí nějakým způsobem takhle dopadnout, protože nemohli jsme zůstat solitérem okolo všech změn, který byly vyvolány změnou a pozdějším rozpadem Sovětského svazu, to znamená Gorbačovými změnami.

Vzpomínáte si na nějaké nepokoje ve vašem bydlišti?

V pátek byl 17. listopad, byla demonstrace v Praze, a o tom byly informace v Hlasu Ameriky následně už v pondělí, v úterý začaly pomalinku pronikat informace o tom, co se odehrálo v Praze, a vím, že se začaly svolávat demonstrace do České Lípy, kde na náměstí vystupovali řečníci a dávala se podpora tomu, co se odehrává v Praze.

Zareagovaly nějak na tyto demonstrace pořádkové síly?

V České Lípě to bylo poklidný, to samý v Novém Boru, kde jsem pracoval. Dá se říci, že tam byla spíše nedůvěra starších lidí a hlavně to bylo vidět, že se do toho zapojovala ta věková generace 20 až 30 let.

Jste spokojený s tím, jak to dopadlo, nebo jste očekával víc?

Důležité bylo, že k té změně a tomu přelomu došlo. A potom je to samozřejmě ta věc, že člověk má možnost svobodně cestovat, svobodně rozhodovat a sám si odpovídá za svůj život a není řízen někým jiným, takže to je podle mne ten největší přínos po tom 89. roce.

Děkuji za rozhovor.